

Meditācijas: Marija, Dieva Māte

Pārdomas 1. janvāra
meditācijai. Piedāvātās tēmas ir
šādas: Marijas apcerēšana;
Marijas mātišķība; Jēzus
uzņemšana, kā to darīja Marija.

1.01.2024

Šodienas svētku evaņģēlijs stāsta par
to, kā gani steidzas pretī Bērnām un
atpazīst Viņā to, ko eņģeļi viņiem bija
teikuši. Teksts ir pilns apbrīnas,
izbrīna un pārsteiguma izteicienu:
brīnīties, slavēt, slavēt, apbrīnot.....
Ziemassvētki izraisa mūsos tādas

pašas sajūtas. Mēs vēlamies izmantot visu, kas notiek portālā, lai baudītu Dieva mīlestību, kas vēlas ieplūst mūsu sirdīs. Šodien mēs to darām roku rokā ar Dieva Māti, kas ir arī mūsu Māte.

"Jaunava, tā Karaļa Māte, kas valda debesīs un virs zemes mūžīgi mūžīgi mūžos"[1]. Pasaules pestīšana ir sākusies. Visuma Ķēniņš ir izvēlējis Mariju, lai padarītu viņu par savu Māti. Šis noslēpums nav viegli ietilpināms ne mūsu galvās, ne mūsu nabadzīgajās shēmās: Dievs gribēja paļauties uz sievietes, pusaudzes "jā". Dievmāte nejautāja sev, kāpēc viņa ir izvēlēta; viņai pietika ar to, ka viņa zināja, ka aiz tā stāv Dievs, ka tāda ir Viņa griba. Un svētais Hosemarija pārvērtā šo faktu savā lūgšanā: "Dievmāte, mūsu Māte: mūsu Kungs vēlējās, lai tu ar savām rokām rūpētos par Dievu: māci mani - māci mūs visus - kā izturēties pret Tavu Dēlu![2].

Šo apbrīnas pilno attieksmi Marija izplata ap sevi, vakardienas un šodienas Kristus dzimšanas ainās. Viss, ko viņa redz, liek viņai pateikties. Viņa nekad neapstājas, raugoties uz viņu, uz problēmām, uz grūtībām. Viņa priecājas par ganu apciemojumu, par sava vīra mīlestību, par zvaigžņoto nakti, kas apcerējusi šo noslēpumu. Un visapkārt viņai visi dzīvo šajā prieka atmosfērā. Marija ir vislabākais piemērs tam, ko Dievs dara vīriešos un sievietēs, kuri ļauj sevi mīlēt.

"Ak, DIEVS, kas caur svētās Marijas jaunavīgo mātišķību esi dāvājis cilvēcei mūžīgās pestīšanas labumus, dod mums piedzīvot tās aizbildniecību, caur kuru mēs esam pelnījuši saņemt dzīvības autoru." Tas ir šīsdienas Mises kolekts. Un mēs varam sev jautāt: ko man nozīmē tas, ka Marija ir Dieva Māte?

Kā es to personīgi piedzīvoju?
Pāvests Francisks sacīja, ka "Pestītāja
Māte ir mūs priekšā un nemitīgi
apliecina mūs ticībā, aicinājumā un
misijā. Ar savu pazemības un
pieejamības Dieva gribai piemēru
viņa palīdz mums pārvērst mūsu
ticību priecīgā un neierobežotā
Evaņģēlija pasludināšanā. Šādā veidā
mūsu misija būs auglīga, jo tā ir
veidota pēc Marijas mātes
parauga" [4]. Mūsu attiecības ar
Dievu ir veidotas pēc Marijas
lūgšanu dzīves parauga. Un Viņa ir
ļoti gatava mums palīdzēt, jo
"Vissvētā Trīsvienība, izraudzījusies
Mariju par Kristus Māti, tādu pašu
Cilvēku kā mēs, ir pakļāvusi katru no
mums zem sava mātes mantijas
apmetņa. Viņa ir Dieva Māte un
mūsu Māte" [5].

Mēs, izbrīna pilni, varam sev jautāt,
kā ir iespējams, ka mums tiek
piedāvāts tāds svētums kā Dieva
Mātes svētums: "Kā mēs varam mīlēt

Dievu ar visu savu prātu, ja mēs ar savām intelektuālajām spējām Viņu diez vai varam atrast? Kā mēs varam mīlēt Dievu ar visu savu sirdi un dvēseli, ja šī sirds Viņu var ieraudzīt tikai no tālienes un jūt pasaulē tik daudz pretrunīgu lietu, kas aizsedz Viņa vaigu? Viņš vairs nav tālu. Viņš nav nezināms. Viņš nav nepieejams mūsu sirdij. Viņš mums ir kļuvis par bērnu un tādējādi ir kļiedējis visas neskaidrības. Dievs ir kļuvis par dāvanu mums. Viņš ir dāvājis sevi. Ziemassvētki ir kļuvuši par dāvanu svētkiem, atdarinot Dievu, kurš ir dāvinājis sevi." Ja mēs pieņemsim šo dāvanu, ja ļausim, lai Kungs mums dāvā savu dzīvi, tad arī mēs kļūsim par dāvanu citiem. Tad mēs kļūsim par dāvanu Dievam un apkārtējiem.

Enģeļi skaļi dzied par šo brīnumu. Viņi paši ir pārsteigti, ka sieviete ir dzemdējusi Dieva Dēlu. Viņi nespēj

pārvarēt savu pārsteigumu un dzied pirmo dziesmu vēsturē: "Gods Dievam augstībā un miers virs zemes tiem, kam Viņš ir tīkams!" (Lk 2, 14). Viņi dzied šo prieka un sajūsmas dziesmu, sajūsmā raudzīdamies uz Mariju, Bērnu un Dievu Tēvu. Mūsu dvēseles ir mierīgas pie portāla, un mēs tur atklājam, kas Dievam patīk, kas Viņu sajūsmina, kas Viņu satrauc. Mēs esam atnākuši skrējienā, bet mēs aizturam elpu. Eņģeļu maigā dziedāšana ir kā šūpuļdziesma, kas iemidzina Jēzu un sagaida mūs.

Mūsu pieredze daudzkārt ir parādījusi, ka mēs nespējam vienmēr un visās lietās pildīt Dieva gribu. Tomēr ar Dievmātes palīdzību mēs varam saglabāt Viņa Vārdu un pārdomāt to savā sirdī. Tas ir mūsu spēkos. Šādā veidā mēs varam būt droši, ka viss, ko Kungs mums ir teicis, piepildīsies, Viņa Vārds var iemiesoties mūsu dzīvē, Viņa asinis

plūdīs mūsu dzīslās. Tā mums
apliecināja svētais Bernards: "Visa
Svētā Trīsvienība un pati Dēla
persona saņem no tās cilvēka miesas
substanci, tā ka nav neviena, kas
paslēpjas no tās siltuma"[7].

Mēs vēlamies sasildīties šajā aukstajā
naktī portāla iekšpusē. Mēs vēlamies,
lai tumsa un mitrums neieklātu
mūsu dvēselē. Mēs vēlamies uzņemt
Jēzu ar tādu pašu šķīstību, pazemību
un nodošanos, kā to darīja mūsu
Māte, ar tādu pašu žēlastību un
prieku uzņemt Viņa Vārdu un, tāpat
kā Viņa, izplatīt to visā pasaulē.

[1] Dievmātes Marijas, Dieva Mātes,
svinīgā diena, ieejas antifona.

[2] Svētā Hosemarija, Kalve, Nr. 84.

[3] Kollektas lūgšana.

[4] Francisks, Homīlija, 2014. gada 1.
janvāris.

[5] Svētā Hosemarija, Dieva draugi,
Nr. 275.

[6] Benedikts XVI, Homīlija, 2006.
gada 24. decembris.

[7] Svētais Bernards, Homīlija
Debesīs uzņemšanas oktāvā, 2. lpp.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacijas-marija-dieva-
mate/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-marija-dieva-mate/) (11.03.2026)